

Ништа не боли ко пијанство од вотке и ојед од кинеског веша, и кад вас још поврх свега издају Русија и Кина!

Трпео сам зарад братске љубави и вотку и осипе али више- НЕ!

Како сам чуо да су гласали за пријем „Косова“ у Међународну универзитетску федерацију тако сам изуо ћери „јапанке“ (не обазирати се на плач, боље боса него понижена) које смо два дана раније пазарили код Кинеза и демонстративно отишао до радње издајничког ђубрета, наредивши пре тога жени да комисијски проспе оно пола флаше вотке у вц шољу и пркосно пусти воду, с химном на уснама!

– Не плизнајемо лекламације...- јел, а „Косово“ признајеш, фукаро тачијевско-бруслијевска, одбрусим Јуди, бацим оне папуче, унесем му се у лице и пркосно запевам на кинеском: „Ко да ми отме из моје душе Косово...“, ал биће да сам му негде у лошем препеву опсовао жену па добијем папуче назад, посред чела, но...

Суштина је истакнута- издали су нас, и то сад на корак од историјског успеха да издамо сами себе!

То што је Вучић позвао на унутрашњи дијалог не значи да јеназвао међуградску и замолио кусо и репато да саучествује у лингвистичкој расправи да ли је Косово и Метохија најскупља или најглупља српска реч?!

